

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Srody kosztuje w prenumeracie. Bez pocztę: kwartalnie 4 zł. miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Księstwa Naddunajskie. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 14. stycznia. Dnia 13. stycznia 1859 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany Ha zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 6. Rozporządzenie ministerstw spraw zewnętrznych, wewnętrznych i sprawiedliwości, naczelnaj komendy armii i najwyższej władzy policyjnej z 27. grudnia 1858, prawomocne we wszystkich krajach koronnych, którem się ogłaszają uchwały niemieckiego związkowego zgromadzenia z dnia 6. listopada 1856 i z 12go marca 1857, względem opieki nad własnością literacką i artystyczną.

Nr. 7. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwem handlu, przemysłu i budowli publicznych z 30go grudnia 1858, którem się nakazuje tymczasowe przeniesienie handlowej jurysdykcji dla obwodu komitatowego sądu w Nagykallo do komitatowego sądu w Debraczynie.

Nr. 8. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 7. stycznia 1859, ważne w księstwie Salzburskiem, względem wykupna czyli regulacji monarchicznych, rezerwowych poborów przy sprzedawaniu zębów lasowych.

Nr. 9. Dekret ministerstwa skarbu z 9. stycznia 1859, obowiązujący wszystkie kraje koronne względem zakazu wywożenia i przewożenia salitry, siarki i ołowiu do Serbii i Księstw Naddunajskich.

Sprawy krajowe.

(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące. — Wypadki dzienne z „Lit. kor. austr.“ — Transport wojsk do Włoch.)

Wiedeń, 14. styczni. Służba dworska odjeżdża dziś koleją północną do Blauska, gdzie Jej Mość Cesarzowa oczekuje z niedziela małzonki Następcy tronu neapolitańskiego. Na przyjęcie dostojnego gościa będzie dworzec kolei północnej świetnie przyozdobiony.

— Książę Modeny odjechał wczoraj koleją południową na Tryest do Modeny.

— Wszystkie bawarskie stacje telegraficzne otrzymały upoważnienie, przyjmować depeze w języku angielskim.

— Dziennik *Neue Zürcher Zeitung* otrzymał znowu wstęp do c. k. państw austriackich.

— Ostatnie dzienniki zachodnie — pisze *Litogr. kor. austr.* z dnia 12. b. m. — nie zawierają żadnych wiadomości ważniejszych, o którychby już dawniej nie wiedziano z doniesień telegraficznych. Potąd jeszcze nie wyjaśniono żadnem osobnem doniesieniem niezwykłego całkiem znizenia kursu rent i innych papierów wierzytelnych, jakiego doznano dnia wczorajszego w Paryżu. Zdaje się być rzeczą pewną, że giełda strwożona potrzebuje gruntowniejszego uspokojenia. Przeciw dotychczasowemu postępowaniu większej części prasy francuskiej, która popisując się niewczesnie teorią hałaśliwą, omal nie zwiechała porządku europejskiego co do stosunków międzynarodowych, a teraz ułękła się własnego dzieła swego — wystąpił dziennik paryski *Union* z artykułem zasługującym dla swej stanowczości na wszelką uwagę.

Donoszą nam, że między Prusami, Francją i Belgią stanął traktat w sprawie telegrafu. A że Prusy zapewne w imieniu i na rzecz niemiecko-austriackiego zjednoczenia telegraficznego wchodziły w ugodę, przeto spodziewać się, że komunikacja telegraficzna z Francją i Belgią mniej już będzie kosztowna. Potąd opłacano telegraficzną depezę do Paryża, złożoną z 25ciu słów 9ma zł. w. austriackiej.

— Ta sama korespondencya pisze pod dniem 13. b. m.: „Także i dzisiejsze dzienniki z zachodu nie wiele przyniosły nowego, prócz kilku nieuzasadnionych pogłosek, które nie zasługują nawet na wzmiankę. Ogłoszona w dziennikach francuskich depeza z Buka-

resztu użala się na kajmakamię wołoską, że stara się ntrudzić bliskie wybory, zadając ażeby kandydaci do wyboru wykazywali nietylko dochód z przedsięwzięcia handlowych ale także z posiadłości gruntowych, niedozwalając im rozszerzać okoliczności wyborczych i t. p. Zazalenia tego niemożę pojąć czytająca publiczność, i odnośny telegram wyrachowany jest zapewne na to tylko, by podrażnić opinię publiczną we Francyi. Ale publiczność francuska, jeżeli pozory niemyła, straciła już tak dalece upodobanie w dyplomatycznych zawilosciach i sporach internacjonalnych, że podobne głosy nie wielką znajdują u niej sympatyę. — Według wiadomości prywatnej z Neapolu z 10. b. m. ulaskawił Król oprócz Poeria także znanego rewolucjonistę Settembriniego. Mówia, że ulaskawieni mają opuścić kraj, i oczekują przy sposobności zaślubin następcy tronu jeszcze innych łask królewskich. — Okręt „Arabia“ przywiózł do Liwerpolu wiadomości ze Stanów zjednoczonych z 19. grudnia. Niejaki p. Daris proponował w kongresie zdobycie wyspy Kuby. Wniosek ten odrzucono, ale Mr. Branch otrzymał pozwolenie wnieść inną propozycję tej treści, ażeby wyspę Kubę odkupić od Hiszpanii i ofiarować za nią tytułem pierwszej raty milion dolarów.

— Dziennik *Oss. Triestino* z dnia 10. l. m. pisze: Od kilku dni zaczynają nadciągać cesarskie wojska przeznaczone na wzmożenie armii w Lombardo-weneckiem królestwie. Do Nebrezyny przybywali żelazną koleją, stąd rozchodzą się częścią na Kors do Wenecyi lombardo-weneckimi kolejami, a częścią z Tryestu parostatkami c. k. marynarki i austriackiego Lloyda. Spieszny transport tych wojsk ze wszystkimi ich przyborami, nie miał najmniejszego wpływu ani na ich zdrowie ani na postawę. Wszędzie przyjmowani byli jak najlepiej; i magistrat tryestyński gotuje dla nich w Tryeście świetnie przyjęcie.

Hiszpania.

(Sprawa w Kortezach. — Wiadomości bieżące.)

Madryt, 5. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu senatu odczytał minister marynarki wniosek do ustawy względem polepszenia płacy oficerów floty. Poczem sekretarz książę Abrantes odczytał podpisany przez kilku senatorów wniosek przyrzeczenia rządowi bezwarunkowego wsparcia w obronie narodowego honoru, za obrazę w poselstwie prezydenta Stanów zjednoczonych. Minister spraw zewnętrznych dał w kilku słowach objaśnienie względem uzyskanego od Meksyku zadosyćuczynienia. Na wniosek księcia Rivas rozpoczęto natychmiast dyskusję nad propozycją względem poselstwa Buchanana. Minister spraw zewnętrznych rozbił poselstwo prezydenta. Podnosił szlachetne i wspaniałomyślne postępowanie Hiszpanii z republikami amerykańskimi, oświadczył wyraźnie, że amerykańskiemu rządowi nieczyniono żadnej propozycji względem przedania wyspy Kuby, i że każda podobna propozycya będzie jednoznacznie odrzucona. Minister dodał, że pomimo to panuje między Hiszpanią i Stanami zjednoczonymi dobre porozumienie. Wniosek przyjęto jednogłośnie.

— Donoszą francuskim dziennikom, że generał Ros de Olano mianowany zostanie na miejsce generała Konchy gubernatorem Kuby.

— Towarzystwo północnej kolei żelaznej ukonstytuowało się z kapitałem 380 milionów realów w 200.000 akcji.

Anglia.

(Tajna rada. — Wiadomości bieżące. — Angielska flota wojenna. — Śledztwo spiskowych.)

Londyn, 11. stycznia. Dziś przed południem wyjechali ministrowie na tajną radę do Windsoru.

— Następcą lorda Harris, jenerałnego gubernatora w Madras, jest już stanowczo mianowany.

— Między oficerami floty obiegła pogłoska, że rząd zamierza pomnożyć flotę na kanale o 12 liniowych okrętów. Zresztą we wszystkich warsztatach wielki panuje ruch, aby jak najprędzej ukończyć rozpoczętą budowlę liniowych okrętów i przygotować je do czynnej służby. Jak tylko spławią ukończone ciężkie fregaty parowe, rozpocznie się natychmiast budowa nowych okrętów liniowych.

— Londyńskie dzienniki ogłaszają urzędowe wykazy jaka jest siła angielskiej floty wojennej. Składa się, jak piszą z 523 statków rozmaitej wielkości i z 167 kanonierskich łodzi. Z pierwszych znajduje się w czynnej służbie 176, i są rozlokowane po całej kuli ziemskiej. Między nimi znajduje się 32 liniowych okrętów, fregat i mniejszych statków na indyjskich i chińskich stacyach, 25 na afrykańskich wybrzeżach, 16 na stacyach Australii i spokojnego

oceanu, 15 na wodach północnej Ameryki i zachodnich Indyi, 7 na południowo-wschodnim wybrzeżu Ameryki i 5 na Przylądku. Pozostałe jeszcze 61 okrętów używane są do osobnej służby, albo jako strażnicze okręta stoją w wojennych portach Anglii i Irlandyi. Prócz tych w czynnej służbie znajdujących się statków, jest w Chatamie i Sheerness silna rezerwowa flota parostatków, składająca się z 36 liniowych okrętów, pływających baterji, fregat i małych parostatków, które temi czasy ukończono zupełnie, a 167 kanonierskich łodzi, są także całkiem gotowe i mogą być użyte do służby każdej chwili; wszystkie prawie z tych kanonierskich łodzi mają maszyny o sile 80 koni; zaś 11 liniowych okrętów pierwszego rzędu, każdy o 80 do 131 działach, i 15 innych śrubowych parostatków zaczęto budować.

— Z Dublinia piszą, że świeżo przyaresztowanych w Callanie i Kilkenny wzięto natychmiast pod śledztwo i to przy zamkniętych drzwiach. Popłoch padł na wielu, bo jak mówią pochodzili po rozmaitych miastach nagle wiele osób lękających się przyaresztowania i że pędzili się do Ameryki. Przeczytany rządowi dziennik *Kilkenny Moderator* zapewnia, że wszyscy przyaresztowani należą do najniższej warstwy społeczeństwa, że klub „Phoenix” składał się po największej części z lekkomyślniej młodzieży a że byłoby rozsądniej by policja ich sądziła, nie zaś by rząd wytaczał na nich proces stanu. Katolickie duchowieństwo powstaje groźnie na tajne słowarzyszenia.

P. Layard zapowiedział odezwy o odkryciach asyryjskich.

Francya.

(Traktat telegraficzny. — Domyslny stan rzeczy. — Roseistwo i wyprawa p. Gros do Japonii.)

Paryż, 11. stycznia. Jak wiadomo, zawarła Francya na dniu 30. czerwca 1858 traktat telegraficzny z Belgią i Prusami, to jest z niemiecko-austryackim związkiem telegraficznym, a na dniu 3go stycznia r. b. nastąpiła wymiana ratyfikacji. Dekretem z 8. stycznia zezwolił Cesarz na ogłoszenie tego traktatu, i dziś podaje *Monitor* dosłowną treść jego.

— Korespondent paryski dziennika *Nord* upewnia, że w arsenalach francuskich nagromadzają wielkie zapasy przyborów wojennych, lecz że zapasy te przeznaczone są dla floty, która doznać ma przeistoczenia, a prócz tego chcieliby się ubezpieczyć na wypadek wojny. Korespondent rzeczony — pisze dalej *Gazeta wiedeńska* — dodaje przy tem, że te ośm parowych łodzi kanonierskich, co je z rozkazem zupełnego ukończenia i uzbrojenia przystawiono na warsztaty okrętowe w la Seyne, przeznaczone są podobno na posilkowanie wyprawy kochinchińskiej.

Z Paryża donoszą, że najnowszem zniepokojeniem Europy chcieliby osiągnąć „remaniement de la carte de l'Europe” w drodze układów. I tak piszą między innymi dziennikowi *Preuss. Ztg.*:

„W przemowie Cesarza do p. Hübner'a nie upatrują tu bynajmniej uniesienia się chwilowego, lecz raczej widzą w niej rozmyślane dobrze obliczone i rozważone stałe postanowienie. Nie myśląc wcale o wojnie chciałby Cesarz — jak utrzymują — osiągnąć za pomocą kongresów i konferencyi rewizyę traktatów z roku 1815.

— *Monitor* donosi o zawarciu traktatu handlowego i przyjaźni z Japonią, i uważa to za nowe zwycięstwo dyplomatyczne; traktat ten podpisali, jak wiadomo, dnia 9go października 1858 w Jeddo baron Gros i sześciu japońskich pełnomocników. Otworzenie Chin i Japonii jest według oświadczenia dziennika urzędowego „zdobyczą, która zapewni wiekopomną sławę stuleciu naszemu”. W Japonii zeszedł Cesarz z tego świata, lecz wypadek ten był jeszcze wówczas tajemnicą, kiedy baron Gros zawinął do wybrzeży japońskich. Cholera, która nagle wybuchła, sprawiła wielkie spustoszenie. Przy takim składzie rzeczy chcieliby też jak najprędzej ułatwić się z poselstwem, które naprzód już było zapowiedziane; mimo to przyjęto je zyczliwie i nie stawiano mu żadnych trudności. Japonia jest według opisu *Monitora*, który czerpał wiadomości swoje ze sprawozdań poselstwa „krajem dziwnie pięknym, o którym Europa potąd jeszcze nie ma dokładnego wyobrażenia, a rozsądną i skrzętną ludność jego możnaby bardzo polubić.” Baron Gros odplynąwszy 6. września na pokładzie korwety parowej „Laplace” z Szanghaj, zawinął 13go w Simodzie, gdzie go obydwa gubernatorowie przyjęli z wszelką uprzejmością. Jak zwykle w takich wypadkach chcieliby i tą razą skłonić barona Gros do tego, by nie jechał wprost do Jeddo; baron Gros przerwał jednak wszelkie dalsze usiłowania w tej mierze, i oświadczył, że tylko w mieście stołecznem chce wchodzić w układy. Po takim dopiero oświadczeniu przysłał mu pierwszy gubernator po wzajemnem ugoszczeniu się sterników potrzebnych i tłumaczy, by mu ułatwić podróż do Jeddo. Dnia 19. września zarzucił okręt „Laplace” kotwicę pod Jeddo; 20go przybyło na pokład sześciu dygnitarzy upraszając Francuzów o to, by powrócili do portu w Kanagawa, gdzie znajdą dobre przyjęcie. Lecz baron Gros nie odstąpił od swego zamiaru wylądowania; upraszano go więc, by dopiero nazajutrz przesłał pismo swoje pierwszemu ministrowi. P. Contades, drugi sekretarz poselstwa, udał się nazajutrz do Jeddo, i otrzymał wiadomość, że dla poselstwa urządzają pomieszkanie. Dnia 26. września wprowadziło się tam poselstwo, poczem przesyłano sobie wzajemnie rozmaite upominki i wyprawiano bankiety. W chwilach swobodniejszych zbierano się także i na konferencye, a dnia 9go podpisano ugodę w Jeddo, gdzie po raz pierwszy bandera francuska powiewała, w kilku egzemplarzach, a to w języku francuskim, w japońskim zwyczajnym, w japońskim języku pi-

semnym i naukowym i w języku holenderskim, po czem poselstwo udarowano krajowemi materjami jedwabnemi z tem od Cesarza oświadczeniem, że jeśliby mu chcieliby w odwet przysłać jaki upominek, tedy najmilej przyjąłby sześć szlucców. Po przesłaniu tej broni przypatrywali się Francuzi z wielką przyjemnością Japonom, którzy pod przewodem francuskiego kapitana okrętowego ćwiczyli się w ogrodzie należącym do jednego klasztoru bonzow w strzelaniu z ręcznej broni, i trafiali bardzo zrećnie do tarczy.

Włochy.

(Rozkaz dzienny do gwardyi narodowej w Turynie.)

Gazeta piemontese zawiera następujący rozkaz dzienny, którym z powodu zagajenia parlamentu wezwano turyńska gwardyę narodową, by według corocznego zwyczaju zebrała się zbrojnie na miejscu przeznaczonem:

„Do starszyny i milicyi!

Dnia 10go b. m. przystąpi J. M. Król do zagajenia nowej sesyi parlamentowej.

Stanąc mają przeto cztery legiōny pod broń, i zebrać się o godzinie 8^{1/2} przed południem na placach wiadomych.

Przez cały czas dziesięcioletniej wolności idąc za natchnieniem serca i powodując się najszlachetniejszym uczuciem patrioetycznym, byliście przy każdej sposobności i na wszelki wypadek gotowi do spełnienia posłannictwa waszego; równie też byliście gotowi złożyć cześć waszą tym zasadom wolności i niezawisłości, na wzór których urządził się nasz byt polityczny.

Nieodstępujcie więc od tego i dnia dzisiejszego, kiedy władze publiczne zebrać się mają uroczyste, a Najjaśniejszy Król Wiktor Emanuel II. przemówi otwarcie i zyczliwie do narodu z wezwaniem reprezentantów jego, by objęli znowu ważne swe urzędowanie.

Wasze stawienie się i postawa zbrojna niech będzie świadectwem tej tęgości woli, która jest najpewniejszą rękojmnią, że każdego czasu i w każdym wypadku może ojczyzna polegać na was bezpiecznie. Niech żyje konstytucya! Żyj nam Królu! Jenerał porucznik i komendant naczelny wicehrabia d' *Ornavasso*.

Niemce.

(Nowiny aworu berlińskiego. — Otwarcie izb pruskich. — Nowa od tronu.)

W razie pogorszenia się stanu zdrowia Jej Mości Cesarzowej (matki) rosyjskiej ma książę Karol udać się natychmiast do Petersburga, i poczyniono w tej mierze wszelkie już przygotowania.

Berlin, 12. stycznia. Uroczyste zagajenie sejmu krajowego przez Jego królewicz. Mość księcia rejenta odbyło się dzisiaj w białej sali zamku królewskiego o godzinie oznaczonej i w sposób zwyczajny.

Członkowie obu izb zbrali się w bardzo znacznej liczbie, a książę rejent zebrawszy głos taką miał do nich przemowę:

„Jaśnie Wielmożni, szanowni i kochani Panowie obu izb sejmu krajowego!

Chwila, w której widzę Was zgromadzonych około tronu i witam się z Wami serdecznie, wzbudza we mnie głębokie uczucie.

Dopełnienie tej prerogatywy królewskiej przypomina Mi tem więcej jeszcze i tem boleśniej ciężkie cierpienia, jakie z niedocieczonego wyroku Bożego dotykają potąd naszego najmłodsze Króla i Pana. Wierny lud jego wznosi razem ze Mną gorące modły do Wszchemogącego, by w nieprzebranej łasce swej raczył w klimacie łagodniejszym pokrzepić Króla naszego i wcale uzdrowić.

Szanowni Panowie! Oceniając w zupełności wielkie znaczenie powołania Waszego wzywam Was uprzejmie, byście radą i zyczliwością swoją wspierali rząd Mój na tej drodze, jaką obrałem sobie ze względem na zadanie Prus, na ich świetne dzieje i podania ojczyste, i której za pomocą Bożą trzymać się będę statecznie w granicach ściśle zakreślonych przezemnie. Zachować przy tem Królowi wszystkie prawa jego bez żadnego uszczuplenia, jest także osobnem zadaniem mojem.

Mogę śmiało powiedzieć, że powszechny stan kraju wcale pomysłny. Wypadek zniw ostatnich nie odpowiedział wprawdzie oczekiwaniom w niektórych prowincjach. Mimo to nie ma obawy, by gdziekolwiek okazał się brak żywności potrzebnej, a cena wiktuałów jest w należytem stosunku do zarobku pracujących.

Usiłowania pod względem podźwignienia kultury krajowej zasługują na wszelką uwagę, a rząd niezamierzał podać wsparcie rozmaitym w tym względzie przedsiębiorstwom.

Przesilenie handlowe, od którego począł się rok zeszły, trwało wprawdzie zbyt długo i zadało nie małą kłeskę tak handlowi jak i rękodzielnictwu, lecz poświadczyło oraz o tęgości tych podstaw, na których obie te gałęzie przemysłu u nas polegają. Większa cześć oddziałów zarobkowości podźwignęła się już po tem silnem wstrząśnieniu, i spodziewać się, że pod dalszą ochroną pokoju przyjdzie do dawniejszego stanu kwitnącego.

Względem dalszego rozszerzenia i udoskonalenia ojczystej sieci kolej żelaznych przedłożone Wam będą projekta do rozpoznania. Również przedłożone Wam będą ugody, które zawarły z różnemi państwami nadreńskimi z powodu bliskiego już ukończenia budowy mostu na Renie pod Kolonią.

W sądownictwie okazał się pocieszający ze wszech miar ubytek śledztw, i mniej też było uwięzionych. Widzę w tem nietylko dowód coraz większej moralności powszechnej, lecz nadto i oznakę coraz lepszego bytu, jak niemniej i skuteczność wpływu istnących

ustaw karnych. rząd mój stać się będzie o dalsze ich udoskonalenie, tudzież i o to, by przepisy w tej mierze były ściśle dopełniane, i wszelkie nadużycie z powodu wątpliwych przepisów administracyjnych według możności powstrzymane.

Uważam to za jeden z głównych obowiązków Moich, by pilnie czuwać nad utrzymaniem dawnego i dobrego porządku w sprawach finansowych, by wszystkim wydziałom służby publicznej zabezpieczyć środki potrzebne dla dobra i potęgi kraju.

Z wykazów finansowych, które Wam wkrótce będą przedłożone, przekonacie się o pomysłowym stanie skarbu publicznego, a co zawdzięczyć mamy sumiennemu ich zarządowi. Przychody roku bieżącego obliczone z oględnością, i przewyżki z lat dawniejszych podały środki do pokrycia nie tylko bieżących potrzeb administracji i do pozadanego podwyższenia płacy urzędników publicznych, lecz także i do załatwienia innych nadzwyczajnych wydatków. Liczę przeto na Wasze przyzwolenie zycielne na niektóre wydatki osobne, jakie konieczne są dla utrzymania godności korony, wzmocnienia armii i coraz bardziej dźwigającej się marynarki, tudzież dla poparcia dalszego rozwoju pomysłowości ojczyściej.

Z etatu finansowego przekonacie się o nieustającej troskliwości mojej względem udoskonalenia armii, która z niewzruszoną wiernością i uległością umiała tak podczas wojny jak i pokoju utrzymać i walczyć za honor królestwa pruskiego.

Przyjaźne stosunki nasze do zagranicy nie doznały żadnej zmiany. W szczególności utrzymują się niezachwianie przyjaźne stosunki nasze do innych wielkich mocarstw. Łącznie z innymi rządami związku niemieckiego przykładał się rząd mój nie bez wszelkiej korzyści do tego, by zostające pod berłem Króla duńskiego księstwa niemieckie osiągnęły nareszcie w zupełności te prawa, jakie słusznie się im należą, na mocy uchwał związkowych i zawartych dawniej już traktatów między związkiem niemieckim i gabinetem w Kopenhadze.

Szanowni Panowie! Kiedy przed niewielką miesiącami przemawiałem przed pierwszym jako rejent do zastępców ojczyzny, wzywałem ich zarazem, by wspólnie ze Mną wnieśli chorągiew pruską. Godło tej chorągwi takie:

Królestwo z Bożej łaski, silne trzymanie się prawa i konstytucji, wierność narodu i armii pamiętnej swego zwycięstwa, sprawiedliwość, prawda, zaufanie, bogobojność.

Otoż pomóżcie Mi szanowni Panowie dźwigać tę chorągiew. Kto ją podtrzymuje, ten podziela Moje zasady i usiłowania. W takim razie będziemy mogli spoglądać z taką samą dumą na obecne położenie Prus, jak i na świetną ich przeszłość, a staro-pruskiego ducha przekazemy pokoleniom późniejszym, którego wyraz odbija się wprawdzie w okrzyku nieco złośliwym, lecz mimo to natchnionym i jednomyślnym:

Niech żyje Król nasz i Pan najmiłościwszy!

Rosya i Królestwo Polskie.

(Prekonizowani biskupi. — Komunikacya, drogi i goście nowe.)

Warszawa, 7go stycznia. Nowomianowani przez Najjaśniejszego Cesarza i Króla Biskupi Sufragani Archidiecezyi Warszawskiej prekonizowani zostali przez Jego Świątobliwość Ojca św. Piusa IX. Papieża na konsystorzu tajnym d. 27go września r. z. JW. JX. Jan Dekert Sufragani Warszawski, z tytułem biskupa Halikarnaskiego in partibus, a JW. JX. Henryk hr. Plater z tytułem Biskupa Mosyopolitańskiego in partibus.

Kolej żelazna z Zabkowie do granicy pruskiej w kierunku Kattowie ukończona być ma, jak słychać, przyszłej jesieni. W Sosnowicy, gdzie przecina granicę, zbudowana będzie także i komora celna. Donoszą też, że tak w Królestwie Polskiem, jak niemniej i w Rosyi powstają coraz nowe goście, i że minister Czewkin czuwa nad tem z największą gorliwością. Niemniej pracują już od lat kilku i nad wielkim gościńcem z Petersburga do Kijowa, lecz potąd nie wypełniono jeszcze znacznych luk w tej budowie.

Księstwa Naddunajskie.

(Sprawy serbskie.)

Belgrad, 12. stycznia. Skupczyna wezwała senat, ażeby starał się przyspieszyć przybycie księcia Miłosza do Belgradu i wyjednać potwierdzenie dziedziczości.

Litografowanej korespondencji austriackiej donoszą w drodze prywatnej z 13go b. m., że wezwanie to poparła Skupczyna potrzebą spiesznego załatwienia tej sprawy tak dla dobra Serbii jak i całego państwa tureckiego, przedstawiając, że dalsza zwłoka mogłaby obudzić niebezpieczne zniechęcenie u ludu. Tymczasem rozeszła się wieść, że kwestya dziedziczości natrafiła na przeszkody, chociaż niewiadomo jeszcze, czy tylko w senacie, czy też co podobniejsza do prawdy, u samej Porty. To było powodem, że Skupczyna zebrała się na nadzwyczajne posiedzenie. Na adres księcia Michała odpowiedziała Skupczyna bardzo uprzejmem pozdrowieniem. Dzień Nowego roku obchodzono dziś z największą spokojnością. Dla ułatwienia służby nocnej obywatelom belgradzkim ściągnięto 200 jeźdźców i 400 pieszych z okolic, i oddano do dyspozycji komendantowi miasta.

Turcya.

(Poprawienie stanu publicznego. — Doniesienia z Libanu.)

Konstantynopol, 30. grudnia. Gdzie tylko rząd turecki ma wolne ręce, tam też utrzymuje porządek publiczny i sprawy nie

zasypia. I tak ukrócił już zuchwałość rodziny Laham w górach Judei i utrzymuje dostateczną załogę wojskową w Jeruzolimie; w Syryi przytłumił siłą zbrojną buntowniczego mudyra z Safitty, Izmaela Nair-Beja, a poplecznika jego, Ibrahima el-Szeich, gubernatora z Markabu zabrał po odniesieniu zwycięstwa w niewolę. Uzupełnia też armię zwołaniem redyfsów, i bez wielkiego hałasu buduje coraz nowe okręta.

W tej chwili pracuje w Erzerum komisya złożona z Selima Baszy, Muchlis-Baszy i Fejzi Baszy nad obwarowaniem granicy z Karsu do Batum, i wytyka gościeńce z Trebizondy do Erzerum. W Bosnii ustal już wszelki opór włościan, którzy poznali się nareszcie na tem, że niesłusznie się zalili, i tylko endziej sprawie tem dogadzali, a rząd zyskał tym sposobem na czasie, wypuścił podatki w dzierzawę gminom miejscowym i pochwyił wszelkie środki potrzebne dla uregulowania stałych podatków. Od czasu zawarcia polityczki angielskiej wróciło i zaufanie publiczne do finansów skarbowych, a kurs złotej monety tureckiej polepszył się z 160 na 122.

Wypadki serbskie nie sprawiły tu wielkiego wrażenia, gdyż przyzwyczajono się już do tych ustawicznych sporów stronnictw tamtejszych. Jerzy Czarny wystawiony był na nienawiść stronnictwa przeciwnego, i zginął nawet z rąk serbskich; przeciw Miłoszewi wystąpił Wuciecz zbrojnie, zmusił go do złożenia władzy książęcej i z kraju wypędził; syna jego Michała usunęła Skupczyna, która wówczas popierała tak stanowczo księcia Alexandra, jak teraz nastawała na jego oddalenie. Sadzą tu powszechnie, że Porta nie będzie się opierała wyborowi nowego księcia, jeśli tylko wybór ten odbędzie się po formie prawa.

— Z Libanu donoszą pod dniem 25go listopada, że pomimo śmierci naczelnika Anzaryów i podbicia tych szczeptów, wzmaga się niezgoda w Syryi i że wszyscy obawiają się z tego powodu interwencyi europejskiej. *Journal de Const.* zapewnia na to, że Syrya w tej chwili jest całkiem spokojna, i że nikt w tej prowincyi nie zyczy sobie interwencyi europejskiej.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Medyolan, 11. stycznia. Zeszłej niedzieli był pierwszy tegoroczny festyn karnawalowy w teatrze Santa Radegonda. Był to bal publiczny, i przeszedł w największym porządku.

Z **Wenecyi** donoszą z 13.: Godnym ubolewania demonstracyom uczniów w Padwie podczas pogrzebu profesora Zambra zapobieżono natychmiast, i przywrócono pokój zupełny. Dalsze prelekcye odłożono na czas późniejszy, a uczniów zagranicznych wydalono z miasta. Ludność miejska zachowała się spokojnie.

Paryż, 12. stycznia. Wczoraj był bal w Tuileryach. Dzieńszy *Constitutionnel* donosi, że c. k. ambasador baron Hübner nie mógł znajdować się na tym balu dla żałoby po Arcyksiężnie Maryi Annie. Słychać, że generał Niel odjeżdża w szczególnej misyi do Wiednia, a książę Napoleon ma jutro odjechać do Turynu.

Paryż, 13. stycznia. Książę Napoleon odjeżdża dziś wieczorem do Turynu, a generał Niel, jak słychać teraz, przyłączy się do jego świty.

Londyn, 12. stycznia. Utrzymuje się tu pogłoska, że hrabia Walewski ma ustąpić, a miejsce jego zajmie Persigny. — Gazeta Londyńska zapowiada otwarcie parlamentu na dzień 3. lutego.

Z **Turynu** donoszą z 13go b. m. korespondencyi austriackiej: *Eden*, dziennik urzędowy wychodzący w Monaco pisze, że w Montenone zaszły zawiechrzenia. Na pogłoskę, jakoby miano podwyższyć podatki, wszczęło się zbiegowisko, poczem podano petycye podpisaną od 600 osób. Wkrótce jednak usmierzyła zandarmerya sardyńska te niepokoje. — Prezydentem sardyńskiej izby deputowanych mianowany został Ratazzi, a wiceprezydentem De Pretis. — Generał Bagawut podał W. Księżu Konstantemu podczas obecności jego w Nissie projekt kolei żelaznej z Nissy do Cuneo, a W. Książę przyrzekł poparcie tego planu.

Konstantynopol, 8. stycznia. Nowa ustawa rekrutacyjna ma być wkrótce ogłoszona. — *Journal de Constantinople* gani nieregularność wyborów w Moldawii.

Konstantynopol, 8. stycznia. Drut telegraficzny między Konstantynopolem i Skutari położono już pomysłnie. Poseł angielski sir Murray przybył tu z Teheranu, a Kiamil Bej powrócił z Wołoszczyzny. — Rada municypalna wydała stosownie do przepisów koranu ostry zakaz wszelkiej gry hazardownej.

Według doniesienia prywatnego z **Belgradu** z 14go b. m. postanowiła Skupczyna na wieczornem posiedzeniu swem dnia 12go podać nową prośbę do Porty o przyzwolenie na wszelkie dawniejsze jej prośby, zwłaszcza że rozeszły się wieści, jakoby rząd turecki zamierzał potwierdzić wybór księcia Miłosza tylko co do jego osoby i z wyłączeniem jego potomstwa. Dnia dzisiejszego udać się ma deputacya senatu do Osmana Baszy, by mu wręczyć to postanowienie i upraszać go o poparcie tej prośby, na którą dnia wczorajszego zgodził się senat wspólnie z rządem tymczasowym.

Z **Korfu** piszą z 13go b. m.: Czterech deputowanych tutejszych przekonawszy się o niemożności połączenia wysp jońskich z Grecyą, złożyli przyrzeczenie sir Gladston'owi, że poprzestaną już na tych reformach, jakie Anglia przyrzeka.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Petrowkinos Eust., z Krakowa. — Turkulj Erazm, z Soredea.

Hotel angielski: Serwatowski Mat. Zeno, z Rytarowic. — Agopsowicz Antoni i Bogdanowicz Krzyst., z Stanisławowa.
 Hotel Kuhna: Runge Rob., z Morawska. — Kaczkowski Ign., z Sambora, Do pomieszkania prywatnego: Kosowski Kar., z Krakowa.
 Hotel Leszczyńskiego: Nawralil Jerzy, c. k. podpar., z Czerniowic.
 Dnia 16. stycznia.

Hotel rosyjski: Truskolawski Leon., z Streptowa. — Cielecki Włodz., z Byczkowic.
 Hotel europejski: Urbański Fel., z Komborni. — Urbański Władysław, z Kosterowic. — Zagórski Mich., z Drużowa.
 Hotel Langa: Haymerle Alojzy, c. k. kapit., z Krakowa. — Hr. Leali Franc., c. k. retm., z Demianowa.
 Hotel angielski: Bartmański Fel., z Zadania.
 Hotel Kuhna: Pietrzycki Fel., z Błażowa.
 Do pomieszkania prywatnego: Br Walisch Józef, c. k. major pensyon., z Janowa. — Malczewski Henr., z Skniłowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. stycznia.
 PP. Borowski Mat., do Hurka. — Borowski Antoni, do Hatuszyc. — Fedorowicz Alojzy, z Sanoka. — Ziolecki Eliaz, do Buksa.
 Dnia 16. stycznia.

Br. Hagen Gust., do Wielkichócz. — Kaczkowski Ign., do Sambora. — Ośmiałowski Sz., do Janczyna. — Petrowkinos Eur., do Odesy. — Hr. Rozwadowski Wład., do Kochanówki. — Sochaczewski Wikt., na Podole. — Wołański Mik., do Więdnia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322 11	— 5 2°	93.5	zachodni sl.	jasno
2. god. po poł.	325 08	— 5 3°	93 4	połn.-zach.	pochmurno
10. god. wiecz.	327 19	— 8 0°	88 1	" "	jasno

Wysokość śniegu 40''.

TEATR.

Dziś na senie polskiej: „**Śluby panięskie**“ czyli „**Magnetyzm serca**“, komedia w 5 aktach Alex. hr. Fredry.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 15. stycznia.

1. Dług publiczny. A. Państwa. W walucie austriackiej po 5% za 100 zł. —. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 82 30. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —. Z konwersji kuponów po 5% za 100 zł. —. Metaliki po 5% za 100 zł. 81.30; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —; po 3% za 100 zł. —; po 2 1/2% za 100 zł. —; po 1% za 100 zł. —;

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. stycznia.

Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	76 75	77 25
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	82.—	82.20
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—	—
Metaliki po 5% za 100 zł.	81.—	81.20
dtto. „ 4 1/2% za 100 zł.	71.50	72.—
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	315.—	318.—
„ 1839 „ 100 „	128.50	129.—
„ 1854 „ 100 „	109.—	109.50
Renty Como po 42 lir. austr.	—	—

B. Krajów koronnych

Obligacje indenn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Nizszej Austrii	91.—	92.—
Węgier	80.50	81.50
Banatu Temeskiego, Krocacy i Sławonii	78.—	79.—
Galicyi	78.—	78.50
Bukowiny	78.—	79.—
Siedmiogrodu	77.—	77.50
innych krajów koronnych	91.—	92.—
Z klauzulą losowania w r. 1867	—	—

Akcyje.

Banku narodowego sztuka	978.—	980.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr.	220.60	220.70

pien. towar.

Nizszo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	620.—	625.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1732 —	1734
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	237.—	237.50
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	84.—	85.—
Połud.-połn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	171.—	172.—
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	—
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	103.—	103 50
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł. (30%) wpłaty	61.—	63.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	498.—	500.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „	320.—	325.—

Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. { 6letnie po 5% za 100 zł.	98.—	99.—
{ 10 „ „ 5% „ 100 „	94.50	95.—
{ przeznaczone do losowania po 100 zł.	89.—	89.50
Banku narodowego w wal. austr. { na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.25	99 50
{ przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł.	85.—	85.25

Kurs lwowski.

Dnia 15 stycznia.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	4	47	4	82
Dukat cesarski „ „	4	80	4	87
Półimperyal zł. rosyjski „ „	8	35	8	45
Rubel srebrny rosyjski „ „	1	58	1	61
Talar pruski „ „	1	51	1	54
Polar kurant i pięciozłotówka „ „	1	19	1	22
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez	83	—	83	50
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } kuponów	78	—	79	—
5% Pożyczka narodowa	81	20	82	—

Losy.

Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	96.75	97.—
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	102.—	103.—
Esterhazego 40 zł. m. k.	72.—	74.—
Salma 40 „ „	40.—	41.—
Palfiego 40 „ „	38.—	38.50
Clarego 40 „ „	37.50	38.—
St. Genois 40 „ „	38.—	39.—
Windischgrätz 20 „ „	23.—	23.50
Waldsteina 20 „ „	26.—	26 50
Keglevicha 10 „ „	15.25	15.75

Na 3 miesiące.

Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty 5%	87.60	87.80
Frankfurt n. M., za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty	87.70	87.90
Hamburg za 100 marko banko 2 3/4%	77.50	77.60
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	103.50	103 80
Paryż, za 100 franków 3%	41.40	41 50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze 4 zł.—93 cen. 4 zł.—94 cen.	14	14
Korona	8	8
Napoleonór	8	8
Rosyjski imperyal	8	41

KRONIKA.

Zapowiedziany na wczoraj koncert panny Klotyldy Bogdanowicz w teatrze Skarbka wypadł tak świetnie, i z takim uwielbieniem dla Artystki, że chluba pozostać może wspomnienie, jak pięknie publiczność umiała ocenić wdziek śpiewu i talent prawdziwy, i zaszczyścić koncertantkę szczerą i głośną pochwałą. Koncert zapowiadał trzy rodzaje śpiewu, włoski, niemiecki i polski; lubo każda szkoła, każda narodowość, ma oddzielne właściwości w muzyce, publiczność przynależała jednogłośnie wszystkim odcieniom produkcji równą doskonałość, i odwzajemniła najwyższym zapalem i oklaskami przyjemność jaką jej sprawił koncert panny Klotyldy Bogdanowiczówny. Teatr był przepelniony, a towarzystwo dobrane.

(Pożar.) W Chłopczech w obwodzie samborskim zniszczył pożar na dniu 19. z. m. tamtejszemu izraelicie Srułowi G. dom mieszkalny i wszystkie zabudowania gospodarzkie. Jak utrzymuje właściciel, miał być ogień podłożony, ale sprawcy niewyśledzono jeszcze.

— W Burton-upon-Tredt budują browar w roległości 4 akrów ziemi a z fasadą na przeszło ćwierć angielskiej mili. Ma wywarzać tylko tak zwane piwo „East India hale ale“ t. j. przeznaczane na wywóz do Indyi, bo chociaż wszędzie dosyć go w Anglii produkują, jednak nie wystarcza. Na dowód przytaczają, że niedawno wszyscy piwowary ledwo dostarczać mogli 18 000 oxheftów tego piwa do Indyi, pomimo że wschodnio-indyjska kompania szukała dwa razy tyle.